

Хай же засяє і нам, грішним, Світло Твоє прісносущне

Дорогі браття і сестри! 19 серпня Свята Церква святкує, і ми з нею торжествуємо найсвітліше свято Преображення Господнього на горі Фаворській і прославлення нашого людського ества в особі Господа Ісуса Христа.

Спаситель взяв з Собою найближчих, найвідданіших і сильних у вірі, надії і любові до Нього своїх учнів - Петра, Якова та Івана, піднявся з ними на гору Фавор і віддався молитві. Під час Його молитви відбулося дивовижне Преображення: обличчя Його засяяло, як сонце, одяг зробився білим, як сніг; і з'явилися справа і зліва від Господа два великих старозавітних пророка - законодавець Мойсей і пророк Ілія, взятий на вогненній колісниці живим на небо; причому вони з'явилися також в славі, тобто в небесному світлі, і розмовляли з Господом про послідуєчі страждання і хресну смерть Його в Єрусалимі.

Перебуваючи з Христом повсякденно, апостоли бачили лише людську природу Ісуса Христа. На Фаворі ж Він явив їм Своє божество, показав їм Свою божественну славу, «якоже можаху», тобто наскільки вони, смертні, грішні люди, здатні були сприйняти своїм людським поглядом незбагненну таємницю, велич і блиск Божества.

В славі преображення Христа Спасителя була сповіщена слава Його воскресіння з мертвих і та слава, в якій Він прийде на землю судити живих і мертвих. Господь преобразився перед учнями, щоб ще і це раз після

незліченних чудес показати їм очевидним чином Своє божество і Свою єдину суть з Отцем, щоб вони не похитнулися в вірі під час страждань Його, які вже наближалися, але повноцінно зрозуміли, що Він страждав і вмирав за гріхи світу добровільно, і з відвагою проповідували про Нього людям, що Він істинно Єдинородний Син Божий, Господь, Творець світу видимого і невидимого.

Старозавітні пророки Мойсей та Ілля з'явилися з Христом, щоб засвідчити апостолам, що Ісус Христос є провіщений здавна пророками істинний Месія, Спаситель світу, що володіє живими і мертвими, а також для переконання учнів в нагальній необхідності страждань і смерті Його для викупу світу. Вони з'явилися в небесній славі для того, щоб запевнити учнів і всіх послідовників Христових, що за їх прихильність, любов до Бога і людей, за подвиги на землі їх чекає така ж або ще більша слава, як учнів і друзів Христових.

Коли пророки розмовляли з Господом, апостол Петро, що не відав, що говорив, хотів насолоджуватися блаженством на Фаворі в присутності Христа. «Господи, добре нам тут бути, - сказав він, - ... зробимо три кущі, тобто намети із зелених гілок: Тобі одну і одну для Мойсея, і одну для Іллі». Ні, святий і всехвальний апостол Петро, не місце і не час тобі тут розкошувати, а належить тобі зазнати тяжких мук і жакливу смерть. Хіба ти не чув, про що говорили пророки з Господом під час преображення Його? Не про блаженство, а про страждання і смерть, які належало перетерпіти Йому.

Петро не знав, від великої радості і щастя, що говорить. Треба було надомити його та інших учнів. І ще не скінчив Петро своїх слів, як з неба почувся голос Бога Отця: «Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав; Його слухайте», тобто не йдіть по шляху того, що вам подобається, що вам приємно, а слухайте його, Сина Мого Улюбленого. А Він же говорив ще зовсім недавно: «Якщо хто хоче йти за Мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за Мною».

Ось у чому треба слухатися Його. І ми, дорогі браття і сестри, не повинні шукати на землі радощів і блаженства: тут не місце і не час для блаженства, а місце і час для слізного покаяння і очисних скорбот. Блаженство буде там, на небі, у вічності, для істинно віруючих і тих що подвизалися тут.

Споглядання учнями слави Божої на Фаворі сповіщало людям ту високу радість, те блаженство, яке дає людині наближення до Бога і духовне спілкування з Ним. В такому спілкуванні і духовному спогляданні Господа полягає блаженство праведних, для яких всі земні, суєтні блага втрачають будь-яку ціну і привабливість.

Свято Преображення спонукає нас, християн, подумати про те, чи здатні і чи гідні ми своїми духовними очима бачити Господа, і чи наблизилися ми до Нього своїми думками, почуттями і справами.

Щоб досягти цього, будемо прагнути невпинно змінюватися на краще покаянням глибоким і нелицемірним, твердим, і невпинним, і старанням творінням добрих справ.

Будемо з терпінням і надією переносити скорботи, напасті та страждання, які нас осягають. Перед Преображенням Своїм Господь молився, і все земне життя нашого Спасителя супроводжувалася молитвою до Отця Небесного. Даючи нам приклад і зразок молитви, Спаситель показує тим самим, що і для нашого духовного преображення потрібні перш за все молитва і допомога Божа, власні зусилля і благодать Божа. Тільки Господь міг звільнити людину від рабства гріха, оновити її ество. Словами Псаломсписця ми звертаємося до Господа: «Серце чисте утвори в мені. Боже, і духа праведного віднови в утробі мойї».

У свято Преображення Господнього ми просимо Свого Спасителя: «Хай же засяє і нам, грішним, Світло Твоє прісносущне». Нехай це прохання з'єднується у нас з нашим особистим зусиллям і прагненням бути здатними бачити очима віри сяйво божества і гідно споглядати славу Божу. Амінь.

Ілля (Рейзмір), Архімандрит. Проповіді. - серія: "Троїцька бібліотека", видавець: "Свято-Троїцька Сергієва Лавра". - с. 12-14

Архієпископ Черкаський і Канівський Феодосій закликає православних віруючих еллінського світу ставати на захист Церкви від експансії нової унії, благословенної Фанаром

Архієпископ Черкаський і Канівський Феодосій в ексклюзивному коментарі СПЖ розповів, чого слід очікувати від Константинопольського патріархату після того, як митрополит Італії та екзарх Південної Європи Полікарп (Ставропулос) назвав папу Франциска своїм патріархом і заявив про швидке наближення повної єдності католиків і православних.

Ієрарх УПЦ сказав, що у світлі уніатських заяв представника Фанару, можливо, стає зрозумілим, чому і для чого Константинопольський патріархат відсік себе і своїх потенційних сателітів від групи Помісних Церков, твердих у стоянні за істинну віру і канонічну правду. «Не виключено, що зробив він це саме для досягнення цієї кінцевої мети (унії, – прим. ред.). І реалізація цієї мети зараз набагато реальніше, ніж багатьом може здатися», – сказав архієпископ Феодосій.

Голова Черкаської єпархії вважає, що не варто з цього приводу панікувати віруючим українцям, росіянам, молдаванам, сербам, румунам, грузинам, болгарам, чехам і т. д., що належать до Вселенської Православної Церкви, так як Фанар просто відокремив себе від Православної Церкви, при цьому не нашкодивши їй самій.

Переживати з цього приводу варто, на думку ієрарха УПЦ, представникам еллінського світу: афонського чернецтва, православним грекам із Греції, Кіпру, Олександрійської Церкви, американської, грецької діаспори, бо саме вони в найбільшій небезпечі того, що «одного разу вранці з підмостків Ватикану-Фанару "Містї у світу (еллінському в першу чергу)" можуть оголосити про "епохальне об'єднання християнства" і теперішнє їх, греків, співпричастя з папою Римським».

У зв'язку з цим архієпископ Феодосій закликає православних віруючих еллінського світу, твердих в Істині архієреїв, ченців і мирян терміново ставати на захист Церкви: «Необхідно оперативнo і Соборно нейтралізувати духовний гнійник, що отруює своєю інфекцією православний світ. Потрібно відновити канонічну правду в родині Помісних Православних Церков і вжити всіх заходів, щоб таке ніколи не повторилося в майбутньому».

Ієрарх УПЦ вважає, що якщо цього не зробити зараз, то не за горами той день, коли залишку вірних православних греків знову доведеться збирати свою Церкву по крихтах, по окремих єпархіях, по монастирях, по парафіях, щоб захиститися від експансії нової унії, благословенної Фанаром.

